

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1938

JUNIJ

Štev. 6.

Katoliški moške in fantje

cele kranjske dekanije so prav lepo vabljeni na binkošno nedeljo, to je dne
5. junija popoldne v Kranj!

Že več let je bila posebna moška pobožnost za kranjsko dekanijo na prijaznem Sv. Joštu na binkoštni ponedeljek. Lepe so bile te pobožnosti, a kaj novega je vedno dobro došlo. In ravnati se moramo po potrebah časa.

Zakaj kliče duhovščina cele kranjske dekanije moške na binkošno nedeljo v Kranj? Je več razlogov za to. Nekaj naj bo označenih:

1. Teden preje bo zaključen v Budimpešti svetovni evharistični kongres. V duhu ga bo pač vsak spremljal! S kongresisti vred bomo prosili od Jezusa v sv. Rešnjem Telesu zlasti za mir in edinstvo med narodi sveta. S skupnimi molitvami in zadoščevanjem hočemo pospešiti vrnitev veri in Cerkvi odtujenih katoličanov nazaj v »Očetovo hišo«. Kratka pobožnost moških pri Jezusu, ki biva v umetniško izrednem tabernaklju kranjske dekanijske cerkve, bo gotovo za te lepe namene nekaj zaleгла.

2. Letos obhajamo 100 letnico rojstva kardinala Jakoba Missia, bivšega knezoškofa ljubljanskega. V prevažni dobi je vodil ljubljansko škofijo in velike zasluge ima za cvetje verskega življenja, ki je brstelo zadnja desetletja med nami. Njegov grob pri Kraljici na Sveti Gori pri Gorici so sicer uničevale grane, a njegovega spomina in dela med Slovenci ne bo nihče uničil. V vseh župnijskih in duhovnijskih cerkvah bomo po naročilu našega prevzvišenega nadpastirja Gregorija imeli za pokojnega velezaslužnega knezoškofa sv. mašo dne 30. junija. Spominjale se bodo velikega moža zlasti Marijine družbe, a častno je za našo dekanijo, da se ga spomnijo najprej moške in fantje. Tudi v ta namen se vrši ta cerkvena slovesnost v Kranju.

3. Bogokletja in zanemarjanja verskih dolžnosti je veliko med nami. Bodo odkriti in priznajmo, da se prime mlačnost in slaba navada najrajši in kaj kmalu zlasti moških. Ali ni potrebno in v smislu krščanske ljubezni, da se zberejo kdaj moški k svoji pobožnosti, da učvrstijo stanovitnost, dajo mlačnim lep zgled in pomolijo za svoje brate, ki niso na pravi poti.

4. Radi gredo moški često tudi na dolga pota, da se navdušijo za posvetne namene. Če so ti nameni pravi in plemeniti, tedaj seveda to ni nič hudega. Zakaj pa ne bi šli za par ur na isti kraj, kjer poiščejo novega ognja za najpotrebnejše — za lepo krščansko življenje. In to na svojo prvo nedeljo!

Brez žrtve seveda ni ničesar. Pa velika žrtev to ravno ne bo, če gredo moški le za nekaj ur v Kranj. Pričetek bo namreč ob takem času, da je še mogoče oditi z vlakom iz Tržiča ob 14.38. In zaključek bo tako urejen, da se vsak lahko vrne že iz Kranja z vlakom ob 18.27 in je torej že pred sedmo uro zvečer zopet v Tržiču. Mogoče je vzeti povratno nedeljsko vozovnico in bodo na ta način stroški prav malenkostni. Točen spored bomo oznanili še na binkošno nedeljo. Pokaže naj pa tedaj naša župnija, da ima dosti katoliških moških in fantov! Možno je seveda, da se bo dobil tudi kakšen čvekač, ki bi za to lepo slovesnost moških izrekel kakšno zabavljivo besedo. Pa ravno kaj takega naj znači, da je taka skupna pobožnost potrebna!

Na binkoštni ponedeljek seveda potem moška pobožnost pri Sv. Joštu odpade. Naj pa zato Duh božji deli že v nedeljo našim moškim potrebne darove za današnje dni!

Zakrajšek Viktor:

Dobra katoličanka sem...

Nekega dne dobim pismo sledeče vsebine:

»Podpisana Marija K. iz M. sem se rodila v dobri krščanski družini in sem vedno vršila svoje verske dolžnosti. Vedno sem hodila v cerkev in prejemale sv. zakramente. Pred letom sem pa dobila dobro priliko in sem se poročila. Ker je bil moj mož pravoslavne vere, sem se seveda poročila v pravoslavni cerkvi. Pred poroko sem dala obvezo, da bom dala vse otroke krstiti v pravoslavni cerkvi. Sama sem še naprej ostala katoličanka. Moj mož mi niti ne dovoli, da bi prestopila v pravoslavno vero in zahteva od mene, da vršim svoje verske dolžnosti. Letos sem se za veliko noč hotela izpovedati, pa mi spovednik ni dal odveze, ker sem se poročila v pravoslavni cerkvi in dala obvezo, da bodo moji otroci pravoslavni.

Prosim župnijski urad, da se mi dovoli prejemanje sv. zakramentov, ker sem in hočem ostati dobra katoličanka. Otrok še nimam in se tu še nisem pregrešila, a moj mož nikakor ne bi pristal, da bi se poročil v katoliški cerkvi, dasi moja vero spoštuje in celo principiarno zahteva, da vršim svoje verske dolžnosti. Takso plačam. — Marija K., poročena L.«

Župnijski urad naj torej izda taksirano rešenje in potrdilo, da je ona dobra katoličanka... — Žalostno je tako pismo in taka prošnja, za katero se skriva mnogo duševnih bojov. Da bi bil to samo en slučaj, a ta slučaj ni osamljen! Koliko težav imamo duhovniki zaradi tega in koliko solz pretočijo nekatere žene zaradi tega. Težko je duhovniku ob takih slučajih. A tudi dušno stanje take žene ni lahko. Mlado dekle verjame sladkim besedam in mimogrede pozabi na predpise svoje vere. Ker pa je dala svoje otroke drugi veri, izgubi pravico do tolažil svoje Cerkve, in teh tolažil večkrat zelo, zelo pogreša. »Tebi na ljubo sv. Cerkev ne more in noče spreminjati svojih predpisov«, se glasi vedno župnikov odgovor. »Dobri katoličani« pa ga večkrat ne razumejo in potem ga obrekujejo in napadajo. »Smo pač principielni kot vaš mož, a na ljubo vašemu možu naša Cerkev svojih večnih principov ne bo spreminjala«, moram

včasih trdo odgovoriti in nadaljevati: »Dober katoličan nisi samó takrat, ko sediš v cerkvi, ampak takrat, ko poslušáš predpise svoje Cerkve in se po njih ravnaš.« Pa to je težko! — »Seveda je težko. Bog zahteva od nas večkrat žrtve...« S čudnim nasmehom odide taka žena iz pisarne in šele zdaj se zave, da morda res ni več dobra katoličanka... Odide in skoraj gotovo se ne bo nikdar več vrnila, in to boli vsakega župnika. Tudi ženo boli in večkrat objokuje nepremišljen korak svoje mladosti. Žaboli pa najbolj na smrtni postelji. Pred dobrim letom je umirala taka žena v moji obširni fari in v smrtnem strahu klicala: »Pokličite mi duhovnika!« Okolica ji je pa mirno odgovarjala: »Prej ga nisi marala, kaj ti bo sedaj?« In umrla je brez tolažil sv. vere, kakor se je tudi brez njenega blagoslova poročila. In kaj čaka druge take nesrečnice? — Molimo, da jih Bog prej pripelje nazaj!

Morda gornje vrstice ne spadajo v tržiški »Glasnik«, a ker v njem le včasih med poročili od drugod berem, da se je ta in ta poročil(a) v drugi cerkvi ali prestopil(a) v drugo cerkev, naj bodo te vrstice resen opomin vsem lahkomišljenim in lahkovernim, da vera ni srajca, ki jo lahko vsak dan spremenimo...

H koncu naj napišem še eno bolj veselo k temu vprašanju. V pisarni svarim fanta in mu dopovedujem, kaj zahteva katoliška cerkev, ko preseka moje besede z izjavo: »Vi me silite, da spremenim svojo vero, ker mi nočete ugoditi.« — Mirno mu odgovorim: »Jaz ti ugoditi ne smem, ker sem služabnik Cerkve, a ti, prijatelj, če hočeš vero spremeniti, jo moraš prej imeti. A dokler je nimaš, je tudi spremeniti ne moreš!« »A, tako!« je spregovoril, se nasmejal in odšel. Čez nekaj dni se je pa vrnil in lepo sva se pomenila.

To in ono

Slovesnost prvega sv. obhajila smo imeli letos 22. maja. Prav lepo so bili pripravljeni prvoobhajanci za ta svoj največji dan življenja. Vso slovesnost je motilo le slabo vreme, a priznanega in dobro naučenega reda s prvoobhajancem

ci kljub temu nismo opustili. Ob pogledu na grdo vreme in lepe obleke so pa nekateri vprašali, zakaj imamo v Tržiču zadnja leta prvo sv. obhajilo vedno že maja. Glavni vzrok je ta, da ima veroučitelj potem prvoobhajance pred počitnicami še nekaj ur v šoli. Z njimi potem skupno utrjuje vez s Kristusom. Je pa v juniju navadno že tudi prevroče in prvoobhajancem prihaja tedaj rado v cerkvi slabo. Držali se bomo za to slovesnost v Tržiču kar maja.

Lepo otroško pobožnost smo imeli na dan prvega svetega obhajila za otroke naše župnije, katerim so se v obilnem številu pridružili tudi otroci iz Kovorja, Križev in iz Loma. V mogočnem sprevedu so šli iz župnijskega dvorišča v župnijsko cerkev, kjer so poslušali govor, prejeli poseben blagoslov otrok in navdušeno prepevali cerkvene pesmi in odpevali pri slovesnih litanijah. Po cerkveni slovesnosti so napolnili tržiški prvoobhajanci in otroci sosednih župnij dvorano na Skali, kjer se je vršila lepa otroška prireditve. Vsi tržiški otroci so pa morali doprinese žrtev in so isti spored gledali ob drugem času. Na vsak način so take otroške prireditve koristne in primerne!

Nov ciborij bo dobila naša župnijska cerkev. Stari, največji, je bil potreben manjšega popravila. Je pa ob tej priliki dognal pasar, da je samo kupa iz predpisane tvarine, drugo je pa lepo le na videz. Povedal je to župnik faranom in vsak je pritrdil, da to ni primerno za evharističnega Zveličarja in tudi ne za našo župnijsko cerkev. Sklep je bil kmalu narejen. Nekaj vrednosti ima stari ciborij, nekaj dragotin je bilo nabranih v župnijskem uradu tekom let, nekaj zlatih cekinov so na župnikov poziv prinesli še tihi dobrotniki in naročen je bil krasen nov ciborij. Prav! Za Boga v resnici nikdar ni kakšna stvar dosti dostojna in lepa!

Popravila so pri vsakem posloju neprestana. Vsak dober gospodar popravlja sproti in gospodarja spoznamo in cenimo posebno po strehah. Pri nas je prišla te dni na vrsto streha farnega zvonika, ki bo temeljito pregledana, zakrpana in na novo prepleškana. Z lesenimi škodljami so bili na novo prekriti tudi mnogi deli cerkve sv. Jožefa. Pa tudi zvonik te cerkve dobi drugo

barvo, ko bo pločevina prepleškana. Tudi vsa zunanost podružnice bo zakrpana in prebeljena, da bo na prijaznem griču stala prijazna, bela cerkev. Podružnica sv. Jožefa je za vsa ta velika popravila sama zbirala devet let denar, farna cerkev bo pa vse izdatke morala kriti iz tekočih darov, kateri naj bodo tople priporočeni!

Darovanje za Baragovo semenišče je bilo v Tržiču v nedeljo 15. maja pri vseh treh sv. mašah. Toplo je bilo priporočeno, a uspeh je bil več kot polovico manjši kot lansko leto. Darovano je bilo vsega skupaj din 3126.75, in sicer pri šestih sv. maši din 2223.—, pri osmi din 604.25 in pri deseti din 299.50. Nekaj se bo nabralo v majniku v pušco pri nedeljskih šmarnicah, malo bodo morale priskočiti na pomoč Marijine družbe, podobno kot lani naj se važne zadeve spomnijo tudi posamezniki z darovi v župni pisarni. Po vsem tem bo župnija zamogla z ne prevelikim prispevkom cerkve izpolniti svojo dolžnost.

Najstarejša faranka je bila v naši župniji dolgo let Rabič Marija, kateri smo rekli kar Kajetanova Micka. Rodila se je v kovaški družini v Tržiču 22. decembra 1840. Služila je v nekaterih družinah, a službe ni menjala pogosto. V znani Kajetanovi družini na glavnem trgu je bila nazadnje uslužbena kar 25 let. Stari tržiški gospodarji so pa zveste uslužbenke lepo oskrbeli, in tako je zvesto Micko zadnji gospodar tudi oskrbel in enako njegovi nasledniki. V obilni molitvi in lepih spominih na delavne dni življenja je preživljala zadnja leta in do jeseni je prihajala še v cerkev. Dolgo in Bogu posvečeno življenje je zaključila 19. maja. V lepem sprevedu smo jo spremili k njenim nekdanjim sovrstnikom in sovrstnicam na tržiško pokopališče 21. maja. Bila je celo življenje samica. Naj počiva v miru!

Grob neznanega slovenskega vojaka bodo postavili na Brezjah. Zveza bojevnikov ga bo oskrbela in na stebre namestila vklesati imena v svetovni vojni padlih in umrlih Slovencev. Napisi bodo uvrščeni po župnijah. Po proračunu bi vsako vklesano ime stalo 300 din, katere je mogoče plačati tudi v obrokih. Sorodniki padlih naj se v tej zadevi obračajo na tržiško podružnico Zveze bojevnikov ali tudi na župnijski urad.

Namesto venca † Tereziji Longus je darovala družina Primožičeva iz Bistrice sirotišču Vincencijeve konference 150 din. Bog povrni!

Oznanila za junij

3. Prvi petek v mesecu Zjutraj je sveta maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je skupna molitev svete ure v župnijski cerkvi od osme do devete ure.

4. Binkoštna vigilijska. Strogi post. Po šesti sv. maši je slovesen blagoslov krstne vode in nato peta sv. maša.

5. Binkošti in prva nedelja v mesecu. Ob šestih in desetih je sv. maša z dvema blagoslovoma in pred Najsvetejšim. Ob desetih je sv. maša peta z leviti. Pred deseto sv. mašo je slovesno klicanje sv. Duha. Pri šesti sv. maši je skupno mesečno sv. obhajilo za moše in fante.

6. Binkoštni ponedeljek, nezapovedan praznik. Sv. maše so v župnijski cerkvi kot ob nedeljah. Takoj po šesti sv. maši gre iz župnijske cerkve ob vsakem vremenu procesija k Sv. Ani pod Ljubeljem, kjer je sv. maša s pridigo.

7. Binkoštni torek. Ob šestih je orglana far-na sv. maša.

8., 10. in 11. Kvaterni dnevi z običajnimi zahtevami glede posta.

12. Prva nedelja po Binkošti, kvaterna nedelja in praznik sv. Trojice. Zjutraj je sv. maša pred Najsvetejšim. Po večernicah je običajno darovanje za mrtvaško opravilo naslednjega dne.

13. Slovesno mrtvaško opravilo za pokojne farane, zlasti za dobrotnike cerkve. Ob pol šestih so velike bilje z zvonjenjem, ob šestih slovesna peta sv. maša z leviti in nato obhod po pokopališču z libero pred pokopališko kapelo.

16. Sv. Rešnje Telo, zapovedan praznik. Ob šestih je sveta maša pred Najsvetejšim. Druga sv. maša je ob osmih. Ob devetih je slovesna peta sv. maša z leviti in med to sv. mašo je običajno darovanje fantov in deklet. Takoj po sv. maši se vrši običajna procesija s sv. Rešnjim Telesom po običajni poti in po običajnem redu. Tisti, ki vršijo pri procesiji kakšno častno službo, naj blagovolijo biti pravočasno na mestu. Pri procesiji naj vlada lep red!

Vso osmino praznika sv. Rešnjega Telesa se vrši zjutraj ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim.

19. Nedelja v osmini praznika sv. Rešnjega Telesa. Službe božje so v navadnem redu.

21. Sv. Alojzij. Mladinski praznik. Ob osmih se udeleži sv. maše šolska mladina.

23. Pričetek tridnevne časti Srcu Jezusovemu. Zvečer ob osmih so litanijske presv. Srca Jezusovega.

24. Praznik presv. Srca Jezusovega. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim in po sv. maši se vrši posvetitev najsvetejšemu Srcu.

26. Nedelja v osmini praznika presv. Srca Jezusovega, III. nedelja po Binkošti in šentjan-

ževa nedelja. Službe božje so v navadnem redu. Ob desetih je tudi žegnansko opravilo na Kofcah.

27. Praznik Marije vedne pomoči. Ob šestih je orglana sv. maša za dekliško Marijino družbo.

28. Vidov dan, narodni praznik. Ob osmih se vrši slovesna peta črna sv. maša za vse, ki so padli za vero in domovino.

29. Sv. Peter in Pavel, zapovedan praznik. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim. Ob desetih je peta sv. maša.

30. Ob šestih je sveta maša za pokojnega velezaslužnega knezoškofa ljubljanskega Jakoba Missia.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 5., vesoljna odveza 5., 12. 16., 29. Marijina družba za žene: shod in skupno sv. obhajilo 12.

Dekliška Marijina družba: shod 19., skupno sv. obhajilo 26., družbena sv. maša 27.

Molitvena pomoč KA: Vsak petek zvečer ob 8. uri.

Marijini vrteci in otroška pobožnost: po oznanilu v cerkvi.

Šolska sv. spoved: za dečke tržiške ljudske šole 1. popoldne ob 2. uri, za vso tržiško meščansko šolo 1. popoldne ob 4. uri; za dolinsko in šentansko šolo 2. zjutraj do osme ure. Za vse te je obvezno sv. obhajilo 2. med sv. mašo ob osmih. Mesečna sv. spoved za deklice tržiške ljudske šole in za letošnje prvoobhajance je 18. popoldne ob treh.

Župnijska kronika za aprila

Aprila v naši župniji rojenih: 11.

Aprila v naši župniji poročenih:

1. Stepančič Stanislav, šofer, Tržič, Glavni trg 9, in Perne Ana, zasebnica, Tržič, Glavni trg 7, poročena 10. aprila.
2. Zaviršek Ivan, poslovođa konsuma, Prevalje-Farna vas 66, in Markič Štefanija, trgovska poslovođkinja, Tržič, Glavni trg 22, poročena 18. aprila.
3. Kralj Anton, delavec pri »Peko«, Tržič, Prečna ulica 4, in Voglar Rozalija, zasebnica, Tržič, Dolinska cesta 2, poročena 18. aprila.

Aprila v naši župniji pokopani:

1. Luskovnik Nikolaj, hišni posestnik, vdovec, rojen v Lomu 2. 12. 1862, poročen drugič 22. 6. 1902, umrl v Tržiču, Ulica Ahačiča Franca št. 3, dne 2. aprila.
2. Kmetič Marjeta, hči trgovskega potnika, rojena in umrla v Bistrici št. 81, dne 6. aprila.
3. Konjar Anton, sin čevlarskega mojstra, rojen v Tržiču 9. 4. 1938, umrl v Tržiču, Spodnja Preska št. 7, dne 12. aprila.

Aprilska poročila od drugod:

1. Rabič Jožeta, rojena v Tržiču št. 133, dne 12. 3. 1887, se je poročila na Brezjah 25. 4. 1938 s Kuhar Avguštinom.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Guido Rant, O.F.M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec